

Zo série článkov: Telesný a duchovný človek.

V tomto článku budeme hovoriť o tom, čo sa udialo v človeku tým, že neposlúchol Boží príkaz nejesť zo stromu poznania dobrého a zlého.

Boh stvoril človeka s úplne slobodnou vôľou. Ak chcel Boha poslúchať, mohol ho poslúchať. Ak nechcel Boha poslúchať, nemusel. Mal sám nad sebou absolútne zvrchovanú moc. Človek nebol stvorený ako neživý stroj. Ako poslušnosť, tak neposlušnosť záležala na jeho rozhodnutí a rozhodovať sa mohol ako chcel. Ani teraz v našich životoch Boh vôľu človeku neodoberá. V Adamovi ani v Eve ani Boh, ani diabol nemohol pôsobiť bez súhlasu ich vôľe, pretože ich vôľa bola úplne slobodná.

Duch bol pôvodne najvyššou zložkou človeka; duša a telo boli podriadené duchu. Ich vzájomný vzťah a funkcia sa dá dobre ilustrovať nasledovne. Ilustrácia pochádza od Watchmana Nee a vzťahuje sa na situáciu človeka pred pádom:

Duch je ako pán domu, duša ako správca a telo ako služobníctvo. Keď pán domu chce, aby sa niečo urobilo, povie (prikáže) to správcovi a správca to potom prikáže služobníctvu, aby to urobilo. Pán vydá príkaz skryte a služobníctvo ho prijme od správcu. Navonok sa zdá, že pánom je správca. V skutočnosti však o všetkom rozhoduje pán domu. Človek však padol, zlyhal, vzbúril sa, zhrešil a správne (pôvodné) poradie duch → duša → telo, sa prevrátilo.

Boh dal zvrchovanú vôľu človeka nad sebou samým. Ľudská duša je nadaná, je obdarovaná mnohými darmi od Boha. Božím pôvodným cieľom bolo, aby človek prijímal a prežíval Boží duchovný život. Dal mu tieto dary, aby človek žil podľa poznania Boha a podľa Božej vôle. Človek však padol a tým sa porušil poriadok medzi duchom, dušou a telom; zmenila sa funkčnosť podriadenosti a nadriadenosti medzi nimi. Duch stratil vládu a medzi duchom, dušou a telom to vypadá tak, ako v nasledujúcej ilustrácii, ktorá pochádza od autora článku:

Teraz je to tak, ako v neusporiadanej a nefungujúcej sfeminizovanej rodine. Pán domu už nie je pánom domu. Pánom sa stal správca, ktorý vydáva rozkazy služobníctvu, ktoré rozkazy niekedy poslúcha, inokedy nie a navyše samo dáva rozkazy správcovi a dokonca aj pánovi domu.

Ovocie poznania dobrého a zlého je ovocím, ktoré pozdvihuje dušu človeka a potláča jeho ducha. Poznanie dobrého a zlého je základom činnosti duše v tomto svete. Tým, že človek zjedol zo stromu poznania dobrého a zlého, tým sa jeho duševný život rozvinul, bol vyvýšený a duchovný život zomrel, stratil poznanie Boha a Bohu zomrel. Poznanie pochádza z intelektuálnej činnosti ľudskej duše. Keď sa duševný život rozvíja a povyšuje, duchovný život je potlačovaný. Ľudská trojzložková skladba (štruktúra) je od Boha plne vyvážená, a keď sa niektorá časť príliš rozvinie, ostatné sú potlačené, alebo priam nutne utrpia škodu.

Pre dušu je charakteristické, že komunikuje, má spojenie so stvorenými bytosťami bytosťami. Je to stvorený život, život v stvorenej oblasti a pre túto oblasť je to prirodzený život. Keď duša zostáva navždy na mieste správcu a dovolí duchu, aby bol pánom domu, bude jej úžitok veľmi veľký, lebo človek je vtedy schopný z vlastného rozhodnutia prijímať Boží život a byť týmto životom spriaznený (spojený) s Bohom. Pokiaľ sa však duševný život rozvíja, potlačí ducha a podriadi všetko z ľudského chovania prirodzenej oblasti stvorenia, čím človeku zabráni v tom, aby sa pripojil k Božiemu nadprirodzenému a nad stvorením stojacemu životu.

Satanovo pokušenie začalo otázkou. Vedel, že keď položí otázku, Eva bude nútená použiť myseľ. Keby sa Eva bola podriadila vedeniu ducha, nebola by otázku prijala. Akonáhle sa rozhodla na otázku odpovedať, musela použiť svoju myseľ a jej duša jednala v rozpore s jej duchom a prekročila svoje hranice. Okrem toho v satanových otázkach boli vsunuté chyby, nepresnosti. Bolo to zámerné, aby Eva jeho chyby opravila. Tým sa aktivovala jej myseľ. Eva však zašla ešte ďalej; vo svojej odpovedi a vo svojom rozhovore pozmenila Božie slovo. Nepriateľ ju pokúšal tvrdením, že ak bude jesť, otvorí sa jej oči a ona bude ako Boh poznať dobré i zlé. „*A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadosťou očíam a že je to prežiadúci strom, aby urobil človeka rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia a jedla a dala spolu i svojmu mužovi, a jedol.*“ (1. Mojžišova 3:6). Evin úsudok bol: „...je to prežiadúci strom, aby urobil človeka rozumným.“ Na počiatku satan prebudil myseľ v Eve, a potom postúpil o krok ďalej: zmocnil sa jej vôle a ona zhrešila.

Dielo nepriateľa začína potrebami fyzického tela. Najprv ju viedol k tomu, aby jedla ovocie – toto sa vzťahovalo výhradne k telu. Potom urobil ďalší krok: pokúšal jej dušu tým, že jej sľuboval, že ak jej telo dostane ovocie, otvorí sa jej oči a ona bude poznať dobré i zlé. Naznačil jej, že takáto túžba po poznaní je legitímna a Eva si nebola istá, či im Boh nezakázal jesť z dôvodu, že jeho úmysel bol zlý. Satanovo pokušenie najprv prišlo (a aj prichádza) na telo, potom na dušu a nakoniec na ducha.

Eva bola pokúšaná a rekonštrukcia jej úsudku, ktorý si vytvorila vo svojej vôli (v súčinnosti so svojou vôľou), by mohla byť nasledovná:

1. Je to strom, ktorý "má ovocie dobré na jedenie". To je žiadosť jej tela (telesnosti). Jej telesnosť bola zasiahnutá ako prvá.

2. Je „lákový pre oči“. To je žiadosť očí. Bolo oklamané jej telo a duša.

3. Je to prežiadúci strom, aby „urobil človeka rozumným“. To je pýcha, márnosť života (pozri 1. Jánov 2:16). Slovo prežiadúci znamená, že boli zasiahnuté city a vôľa, ktoré obe sídlia v duši. Takto bola motivovaná jej duša a už nič ju nemohlo zastaviť. Už nebola pozorovateľom, ale prebudilo sa v nej zaľúbenie v ovocí a ona zatúžila ho mať. City sú skutočne nebezpečným pánom.

Prečo došlo k prebudeniu túžby?

Nielenže si požiadavky kládla žiadosť tela a žiadosť očí, ale aj zvedavosť duše ju nútila ísť ďalej. Odrazu tu pred ňou bolo niečo, čo ju urobí múdrou. Aktivita duše sa dá často rozpoznať podľa *túžby po múdrosti a poznaní*, vrátane duchovného poznania. Nevenovať čas očakávaniu na Boha, nemať dôveru vo vedenie Svätého Ducha a snažiť sa o rozmnoženie vedomostí pomocou mysle a kníh, to sú prejavy ľudskej telesnosti. To vedie k újme na duchovnom živote.

Pretože k pádu človeka došlo zo snahy získať poznanie, Boh použil bláznovstvo kríža k zničeniu múdrosti múdrych. Intelektuálna sila je príčinou pádu. Preto, keď človek túži po spasení, musí/potrebuje uveriť bláznovstvu kríža, aby nespoliehal na intelektuálnu silu. Strom poznania viedol k pádu človeka, ale Boh použil strom bláznovstva „...*ktorý sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosťou.*

..“ (1. Peter 2:24), aby človeka spasil. Preto „

Nech nikto sám seba nezvádza! Ak sa domnieva niekto medzi vami, že je múdry na tomto svete, nech je bláznom, aby bol múdry. Pretože múdrosť tohoto sveta je bláznovstvom u Boha. Lebo je napísané: Ktorý lapá múdrych v ich chytráctve. A zase: Pán zná myšlienky múdrych, že sú márne.

“ (1. Korinským 3:18-20, pozri tiež 1. Korinským 1:18-25).

Po pozornom prečítaní celého príbehu o pokúšaní a páde teraz chápeme, ako vzburá Adama a Evy viedla k rozvoju ich duše, čo malo za následok, že duch stratil svoje najvyššie postavenie a upadol a dostal sa pod nadvládu duše. Vôľa je orgán rozhodovania. Apoštol Pavol píše, že Adam nebol zvedený (1. Timoteova 2:14). To znamená, že Adamova myseľ nebola zmätená. Tým, kto prejavil slabú myseľ a slabý intelekt, bola Eva. „...žena súc zvedená dopustila sa prestúpenia.“ (1. Timoteova 2:14).

Záznam v 1. Mojžišovej 3:13 hovorí: „

A žena povedala: Had ma zvedol a jedla som.

“ Adam povedal:

„Žena, ktorú si dal, aby bola so mnou, tá mi dala zo stromu, a jedol som

.“ (1. Mojžišova 3:12). Adam nebol podvedený, jeho myseľ bola stále čistá. Vedel, že toto ovocie je zakázané. On však jedol z citových dôvodov. Adam vedel, že všetko, čo hovoril had, je podvod.

Keď čítame apoštolov výrok, zisťujeme, že Adam zhrešil vedome (s plným nezahmleným, čistým vedomím) a nebol ako Eva, ktorá zhrešila, lebo bola podvedená. Miloval Evu viac ako seba. Stala sa mu modlou (!) a miloval ju natoľko, že sa kvôli nej vzbúril voči Božiemu príkazu. Jeho rozum premohli city (premohla ho láska). Prečo ľudia neveria pravde? Pretože „*si obľúbili nepravosť*“

“ (zamilovali sa do nepravosti - 2. Tesalonickým 2:12). Nie je to z nedostatku rozumu, ale z túžby po niečom inom.

Satan sa zmocnil Adama skrze jeho city, a tým ho priviedol do hriechu. Evu satan oklamal tak, že sa zmocnil jej mysle (poplietol jej myseľ) a zmocnil sa jej vôle, aby zhrešila. Keď had zasiahne, otrávi vôľu, myseľ a city človeka, aby človek nasledoval satana a vzbúril sa proti Bohu. Duch, ktorým človek komunikuje s Bohom, je smrteľne zasiahnutý. Tu vidíme princíp satanovho diela: Oklamal ľudskú dušu, aby aby zhrešila skrze telesné veci (jedenie ovocia). Akonáhle duša zhreší, duch sa prepadá do tmy a úpadku. Tak fungujú všetky satanove skutky: zvonku dovnútra. Buď ovplyvní najprv fyzické telo človeka, alebo ovplyvní najprv ľudskú myseľ či city s cieľom získať jeho vôľu. Akonáhle sa mu vôľa poddá, satan získa celú bytosť – a duch

je usmrtený, spoločenstvo s Bohom (kontakt) je zmarené. Spôsob, ako pracoval poprvýkrát je rovnaký, ako aj v ostatných a ďalších prípadoch, situáciách.

Božie dielo prebieha vždy z vnútra navonok. Najprv pôsobí na ducha človeka, potom osvieti myseľ človeka, zasiahne jeho city a nakoniec ho vedie k tomu, aby človek svojou vôľou prinútil telo vykonať Božiu vôľu. Všetko pôsobenie satana pôsobí *zvonku dovnútra*, zatiaľ čo všetko pôsobenie Boha prebieha

z vnútra von

. Tak môžeme rozpoznať, čo je z Boha a čo je zo satana. Keď satan ovládne ľudskú vôľu, ovládne celého človeka.

Pripomeňme si, že duša je orgánom (reprezentantom) osobnosti človeka. Je tou časťou, ktorá vyjadruje slobodnú vôľu človeka, a ktorá je jeho pánom (teraz ako v padlom človeku). Preto Biblia často hovorí, že zhrešila duša. „...*Či dám svojho prvorodeného za svoje prestúpenie, plod svojho lona za hriech svojej duše?*“ (Micheáš 6:7) a

hovorí o hriechoch duše a „

duša, ktorá hreší, tá zomrie

“ (Ezechiel 18:4 a 20). V duši prebiehajú „

pytačky s hriechom

“. K hriechu dochádza tak, že vôľa prijíma pokušenie (žiadosť) a uskutočňuje ho (realizuje ho). Hrešiť je teda záležitosť vôle, ktorá pochádza z duše (nachádza sa v duši).

Keď skúmame povahu Adamovho hriechu, zisťujeme, že okrem vzbury je tu aj otázka nezávislosti. Stále by sme mali mať na pamäti problém slobodnej vôle. Strom života znamená závislosť. Strom života predstavuje Boží život. Keby bol tento život prijal (zjedol z ovocia stromu

života), bol by prijal Boží život, večný život. Mal možnosť, aby získal najvyššiu formu života. Nedosiahol ho. Človek sa nedostane najvyššie, kým nezíska život Boha.

Strom poznania dobrého a zlého znamená nezávislosť. Človek chce mať poznanie, ktoré mu Boh nedal, a snaží sa získať veci, ktoré sú mimo Boha (Božieho daru, obdarovania) tým, že používa svoju vôľu. To všetko hovorí o nezávislosti. Keď sa človek vzbúril proti Bohu, bolo to znamením jeho nezávislosti, pretože vzburá proti Bohu znamená, že už nemáme potrebu byť závislý na Bohu. Ak sa človek snaží rozoznať dobré od zlého, je to tiež známku toho, že už nemá potrebu byť závislý na Bohu. Nie je spokojný s tým, čo mu Boh dal.

Rozdiel medzi tým, či sme duchovní, alebo sme duševní, je jasný. Byť duchovný je plne sa spoliehať na Boha a uspokojiť sa s tým, čo nám Boh dal. Byť duševný znamená odvrátiť sa od Boha a nezávisle vyhľadávať to, nám Boh nedal, obzvlášť vyhľadávať poznanie. Nezávislosť je charakteristickým znakom duše. Hoci je niečo aj sebalepšie, dokonca aj keď ide o uctievanie Boha, pokiaľ nie sme naprosto, celkom úplne závislý na Bohu a pokiaľ máme akúkoľvek sebaistotu a sebadôveru, je to duševné. Vo vnútri človeka sa nemôže dariť stromu života vedľa stromu poznania dobrého a zlého. Táto/takáto vzburá a nezávislosť je princípom prestúpenia všetkých hriešnikov a aj veriacich (spasených, znovuzrodených). Hriešnici *hrešia* (trvalý stav) a znovuzrodení

zhrešia

(môžu zhrešiť, teda urobiť jednorázový dočasný skutok/stav) - pozri heslo:

[hriešnik](#)

a

Terminologické poznámky

za článkom

[Cesta záchrany hriešneho človeka](#)

.

Vytvorené dňa: 20. mája 2013.

Upravené dňa: 25. júna 2013.

Späť na obsah článkov [Telesný a duchovný človek](#) .